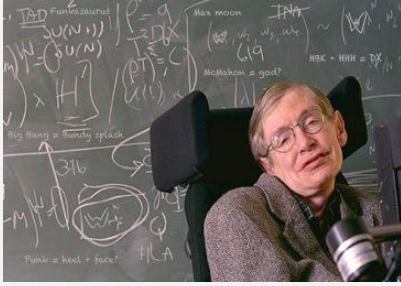

استیون هاوکینگ درگذشت

استیون هاوکینگ فیزیکدان برجسته انگلیسی که در میان عموم مردم نیز شهرت قابل توجهی داشت، ساعاتی قبل در ۷۶ سالگی درگذشت.

استیون هاوکینگ فیزیکدان برجسته انگلیسی که در میان عموم مردم نیز شهرت قابل توجهی داشت، ساعاتی قبل در ۷۶ سالگی درگذشت.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از ان پی آر، در بیانیه ای که خانواده وی به همین منظور منتشر کرده اند آمده است: او دانشمندی بزرگ و مردی فوق العاده بود که کارها و میراثش برای سال ها زنده باقی خواهد ماند. شهامت و پایداری همراه با درخشش و حس شوخ طبعی او الهام بخش مردم سراسر جهان بود. او یک بار گفته بود: کیهان ارزش زیادی نخواهد داشت مگر آنکه خانه کسانی باشد که دوستشان داری. جای وی همیشه خالی خواهد ماند.

استیون هاوکینگ مشهورترین فیزیکدان جهان بود که به علت فرضیه ها و دستاوردهایش در زمینه سیاهچاله ها و نسبیت عام مشهور بود و چند کتاب علمی به زبان مفهوم و ساده نوشته بود که مشهورترین آنها "تاریخچه مختصر زمان" بود.

اما وی به دلیل دیگری نیز شهرت داشت. هاوکینگ مبتلا به بیماری اسکروز جانبی آمیوتروفیک بود و از هر گونه تحرک عاجز بود. وی از اواسط دهه ۶۰ میلادی به علت ابتلا به این بیماری قادر به نشستن، برخاستن و راه رفتن نبود. او حتی قادر نبود دست و پایش را تکان بدهد یا بدنش را خم و راست کند و حتی توانایی سخن گفتن را نیز دارا نبود و برای این کار از یک نرم افزار رایانه ای ویژه ای که توسط یکی از شاگردانش طراحی شده بود استفاده می کرد.

بیماری هاوکینگ بخشی از نخاع و مغز و سیستم عصبی را مورد حمله قرار می دهد و به تدریج اعصاب حرکتی بدن را از بین می برد و با تضعیف ماهیچه ها فلج عمومی ایجاد می کند؛ به طوریکه به مرور توانایی هر گونه حرکتی از شخص سلب می شود. معمولاً مبتلایان به این بیماری بی درمان مدت زیادی زنده نمی مانند و این مدت برای استیون بین دو تا سه سال پیش و بین شده بود، اما او توانست حدود نیم قرن با این بیماری زندگی کند.

زمینه پژوهشی اصلی وی کیهان شناسی و گرانش کوانتومی بود. از مهم ترین دستاوردهای وی مقاله ای است که به رابطه سیاهچاله ها و قانون های ترمودینامیک می پردازد. او نشان می دهد که سیاهچاله ها بعد از مدتی به وسیله زوج های ذرات مجازی که در افق رویداد آن تشکیل می شود، نابود می شوند؛ شونند که همین زوج ذرات پیش و بین می کند که سیاهچاله ها باید امواجی از خود تابش کنند، که امروزه این امواج به نام تابش هاوکینگ و گاهی تابش یکستین-هاوکینگ خوانده می شوند.

هاوکینگ علیرغم بیماری دشوارش همیشه از چالش های مختلف استقبال می کرد و از جمله در سال ۲۰۰۷ پیشنهاد یک شرکت تجاری برای حضور در یک فضاپیما و تجربه شرایط بی وزنی را پذیرفت. وی در مصاحبه ای قبل از انجام این کار گفته بود: من نزدیک به چهار دهه به ویلچر چسبانده شده بودم و تجربه امکان معلق ماندن در فضا برایم بسیار جالب است.